

- вдосконалювати конкурентне середовище шляхом сприяння застосування інновацій в розробці нових продуктів;
- активізувати інвестування венчурного капіталу у високотехнологічне виробництво;
- вдосконалювати законодавчу базу, що сприятиме венчурному фінансуванню;
- сприяти адекватності й прозорості інформації про стан ринку - це буде залучати нових інвесторів та іноземні венчурні фонди.

Венчурне інвестування - специфічний різновид фінансових вкладень, у якому перспектива отримання значних прибутків межує з високим ступенем ризикованості. Тому вищезазначені заходи слід здійснювати згідно зі стратегією державної політики в сфері венчурного фінансування, яка має входити до єдиної концепції розвитку інноваційної та інвестиційної діяльності в Україні. Тобто для вирішення проблем на венчурному ринку необхідна активна державна політика, що спрямована на створення сприятливих умов та відповідної інфраструктури для реалізації інновацій.

Література:

1. Офіційний сайт Української асоціації інвестиційного бізнесу [Електронний ресурс] - Режим доступу до тексту: http://www.uaib.com.ua/abcpeople/abetka_isi/5909
2. Москвін С.О. Венчурні фонди інноваційного розвитку / С. О. Москвін // Актуальні Проблеми Економіки – 2009. – № 2 (92). – С. 89-96, С.94

Фурдичко Л.Є.

к.е.н., доцент кафедри фінансів
Національний університет «Львівська політехніка»

ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМ ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ

Україна, як самостійна незалежна країна, є активним учасником у формуванні політичних умов на міжнародній арені, є членом багатьох міжнародних організацій, зокрема, членом Міжнародного валютного фонду, співпраця з яким є дуже актуальною в сучасних умовах її розвитку.

Процес зовнішнього кредитування України та співробітництво з Міжнародним валютним фондом (МВФ) розпочався у 1994 році і триває досі. Причиною цього стало наростання незбалансованості зовнішніх платежів. Основними цілями співпраці з МВФ є стабілізація вітчизняної фінансової системи, проведення структурних реформ та створення підґрунтя для сталого економічного розвитку України [3].

Кредити Міжнародного валютного фонду спрямовуються на підтримку курсу національної валюти, міжнародних резервів держави та активних позицій платіжного балансу, згідно Статуту МВФ. Активна співпраця з цією організацією розпочалася з розробки українським урядом, разом із експертами МВФ, програм макроекономічної стабілізації та реформування економіки із командно-адміністративної до ринкової економіки.

Україна активно співпрацює із Міжнародним валютним фондом, використовуючи його фінансові і технічні ресурси з метою досягнення макроекономічної стабілізації та створення необхідних передумов для проведення економічних реформ [1].

Впродовж більше ніж 20 років співробітництва фінансова допомога Україні надавалась МВФ у таких основних формах:

- за Програмою системної трансформації позики (STF) для підтримки платіжного балансу;
- за Програмою «Stand by» для підтримки курсу національної валюти і фінансування платіжного балансу;

- за Програмою розширення фінансування («Extended Fund Facility») для сприяння економічній стабілізації [2].

З квітня 2017 року виконавча рада Міжнародного валютного фонду завершила третій огляд економічної програми України в рамках Фонду розширеного фінансування (EFF). Завершення цього огляду дає змогу виплатити 734,05 млн.СПЗ (спеціальних прав запозичення), це близько \$1,00 млрд., що дозволило б загальну суму виплат до 6 178,26 СПЗ (близько \$ 8,38 млрд.).

Таблиця 1

ОТРИМАНІ КОШТИ УКРАЇНОЮ ЗА ПРОГРАМАМИ МВФ

Період	Обсяг отриманих коштів
1995-1998 рр.	«Stand by». Отримано 1,935 млрд.дол.США
1998-2002 рр.	«Механізм розширення фінансування». Отримано 1,591 млрд.дол.США
2004 р.	Попереджувальний «Stand by». Коштів отримано не було
2008-2009 рр.	«Stand by». Отримано 4,3 млрд.дол.США
20010-20013 рр	«Stand by». Отримано 3,39 млрд.дол.США,зокрема: липень 2010 р. - 1,89 млрд.дол.США; грудень 2010 р. - 1,5 млрд.дол.США
2014-2015 рр.	«Stand by». Отримано 4,3 млрд.дол.США
2015-2018 рр.	«Механізм розширення фінансування». Отримано: березень 2015 р. - 1,591 млрд.дол.США серпень 2015 р. - 1,7 млрд.дол.США вересень 2016 р. - 1 млрд.дол.США квітень 2017 р. - 1. млрд.дол.США

Джерело: складено на основі [3], [4]

Співпраця України із Міжнародним валютним фондом має як позитивні, так і негативні сторони. Позитивні – це:

- покращення стану платіжного балансу;
- скорочення дефіциту державного бюджету;
- посилення банківської системи і стабілізація обмінного курсу гривні,;
- збільшення золотовалютних резервів Національного банку України;
- полегшення обслуговування зовнішнього державного боргу.

До негативних наслідків можна віднести:

- зростання зовнішнього державного боргу;
- погіршення стану тарифної системи, зокрема, тарифів на газ;
- витрачання коштів не на структурні зміни і реформи тощо.

Україна у грудні 2018 року уклала Меморандум про економічну і фінансову політику з МВФ, якого планує дотримуватись протягом 14-тимісячної програми. В Меморандумі визначено напрями роботи України у сферах грошово-кредитної, валютно-курсової, бюджетної політики, а також політики в енергетичному секторі, урядуванні, управлінні державними підприємствами та бізнес-класом. Виконання цього Меморандуму дасть змогу до кінця дії програми залучити \$3,9 млрд. фінансової підтримки від МВФ, які підуть до резервів НБУ. Це зміцнить національну валюту та допоможе створити стабільний та прогнозований інвестиційний клімат. 20 грудня 2018 року Україна вже отримала перший транш цієї допомоги в розмірі 1 млрд.СПЗ (близько \$1,4 млрд.) [5].

Література:

1.Офіційний сайт Міністерства закордонних справ України. Електронний ресурс// [Режим доступу]: <http://mfa.gov.ua/about-ukraine/economic-cooperation/ifo-projects>

2. Міжнародне співробітництво. МВФ/ Міністерство фінансів України. Електронний ресурс// [Режим доступу]: <http://www.minfin.gov.ua/Mizhnarodne-spivrobitnictvo/mvf>

3. Офіційний сайт Міжнародного валютного фонду. Електронний ресурс// [Режим доступу]: <http://www.imf.org>

4. Електронний ресурс// [Режим доступу]: <http://gordonua.com/ukr/publications/z-pochatku-nezalezhnosti-ukraina-otrimala-vid-mvf-31-3-mlrd-istorija-vidnosin-181984.html>

5. Офіційний сайт Міністерства фінансів України. Електронний ресурс// [Режим доступу]: <http://www.minfin.gov.ua>

Холошня В.В.

«Фінанси, банківська справа та страхування», 4 курс
ПВНЗ «Фінансово-правовий коледж»

Науковий керівник – к.т.н., доцент Калінько І.В.

РОЗВИТОК СФЕРИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ЯК ВАЖЛИВОГО ЕЛЕМЕНТУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ

Для впровадження в Україні європейських стандартів життя, встановлення сприятливих умов для високотехнологічного, інтелектуальномісткого бізнесу Уряд схвалив Концепцію реформування державної системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні. Метою Концепції є створення оптимальної, якісної та ефективної державної системи правової охорони інтелектуальної власності. Документ передбачає створення Національного органу інтелектуальної власності України (НОІВ) як юридичної особи публічного права, що належить до сфери управління Міністерства економічного розвитку і торгівлі. Мінекономрозвитку забезпечуватиме формування та реалізацію державної політики в сфері інтелектуальної власності, а НОІВ виконуватиме окремі публічні функції (владні повноваження) з реалізації державної політики. Також, згідно Концепції буде реорганізовано систему колективного управління майновими авторськими та суміжними правами та удосконалено національну правову базу та її гармонізація з актами Європейського Союзу. Стратегією сталого розвитку “Україна—2020”, схваленою Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5, з метою впровадження в Україні європейських стандартів життя та виходу України на провідні позиції у світі передбачено проведення реформи захисту інтелектуальної власності (вектор безпеки). Згаданою Стратегією також визначено, що Україна повинна стати державою із сильною економікою та з передовими інноваціями (вектор розвитку).

Державна система правової охорони інтелектуальної власності засвідчила низьку ефективність у розв’язанні ключових завдань і нездатність забезпечити розвиток сфери інтелектуальної власності як важливого елементу національної інноваційної системи та базису інноваційної економіки держави.

Недосконала та інертна на зміни система державного управління сферою правової охорони інтелектуальної власності призвела до відсутності істотного прогресу в адаптації нормативно-правової бази до сучасних економічних та політичних умов (боротьба з “патентним тролінгом”, Інтернет-піратством, задоволення потреб ІТ-галузі, військово-промислового та агропромислового комплексів тощо).

Сьогодні система організації державного управління сферою інтелектуальної власності має складну трирівневу структуру:

Мінекономрозвитку є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері інтелектуальної власності;

ДСІВ є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Першого віце-прем’єра міністра України — Міністра економічного розвитку і торгівлі і на який покладено реалізацію державної політики у сфері інтелектуальної власності;